

2. Guessing game

З-поміж учнів учитель обирає одного ведучого, який загадує, що в нього є якась річ (чи тварина). Інші учні ставлять запитання, намагаючись відгадати, що має ведучий. Учень, який відгадав, стає ведучим.

III блок. Ігрові технології, які допоможуть збагатити словниковий запас учнів новими англійськими словами, усунуть труднощі в їх запам'ятовуванні.

1. Check yourself

Учням пропонують тему (school, subjects, professions, animals, buildings, clothes, weather, character and appearance), на яку упродовж 1,5 – 2 хв. вони повинні написати якомога більше слів.

2. Snowball

T: I go to the zoo and see a bear.

P.1: I go to the zoo see a bear and a zebra.

P.2: I go to the zoo see a bear a zebra and a lion.

Підсумовуючи розглянутий вище матеріал, можна зробити висновок, що систематичне і цілеспрямоване використання ігротехніки як методу навчання англійської мови учнів початкової школи сприяє ефективному засвоєнню навчального матеріалу, значній активізації пізнавальної діяльності, розвитку інтересу до мови, яка вивчається, робить процес навчання веселим, цікавим і незабутнім.

Перспективи подальших розвідок ми вбачаємо в дослідженні проблеми використання рольової гри на уроках англійської мови як ефективного засобу формування іншомовної комунікативної компетентності учнів початкової школи.

Список використаних джерел:

1. Ващенко Г. Загальні методи навчання: Підручник для педагогів. – К., 1997. – С. 336–380.
2. Кувшинов В.І. Ігри на уроках англійської мови / В.І. Кувшинов // Іноземні мови. – 1995. – № 1. – С. 26.
3. Касьяненко М.Д. Ігрове навчання. Педагогіка співробітництва / М.Д. Касьяненко. – К.: Вища шк. – 1993. – С. 206.
4. Namamdjian Sh. Play and Learn English. – М.: Освіта, 1978. – 223 с.

Комович І.В.

вчитель,

Криворізька загальноосвітня школа I-III ступенів № 114

ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ

Прагнення постійно оптимізувати навчально-виховний процес зумовило появу нових і вдосконалення кращих педагогічних технологій, що використовувалися до цього часу. Подальший їх розвиток пов'язаний із орієнтацією на реалізацію сучасних концепцій освіти і виховання.

Українське суспільство на сучасному етапі розвитку має особливо гостру потребу в самостійних, творчих особистостях, що усвідомлюють свою суб'єктність. Така людина здатна реалістично оцінювати життєву ситуацію, її джерела, ставити перед собою прогресивні цілі, знаходити ефективні засоби для їх досягнення.

Школа має бути не підготовкою до життя, школа має бути життям. Досягнути цього можна, створюючи інтерактивне середовище навчання, використовуючи парні, групові, колективні форми діяльності.

Тому в навчально-виховному процесі ефективно використовую такі інноваційні технології:

- розвивальне навчання;
- інтерактивні технології;
- проектне навчання;
- гуманно-особистісна технологія;
- ТРВЗ (теорія розв'язування винахідницьких задач).

Застосування цих технологій у навчанні дає змогу учням:

- ґрунтовно аналізувати навчальну інформацію, творчо підходити до засвоєння навчального матеріалу;
- навчитися слухати іншу людину, поважати альтернативну думку;
- моделювати і розв'язувати пізнавальні, життєві та соціальні ситуації, таким чином збагачуючи власний пізнавальний і соціальний досвід;
- учитися будувати конструктивні відносини в групі, визначати своє місце в ній, уникати конфліктів, розв'язувати їх, шукати компроміси, прагнути до діалогу, знаходити спільне розв'язання проблеми;
- розвивати навички проектної діяльності, самостійної роботи, виконання творчих робіт тощо.

Серед інтерактивних методів навчання віддаю перевагу побудові «асоціативного куща», читанню із зупинками, методам «Карусель», «Займи позицію», «Мозковий штурм», гри «Так-ні».

Методику застосування групової роботи навчання молодших школярів рекомендую впроваджувати поетапно.

1 етап – привчаю дітей співпрацювати у фронтальній навчальній діяльності з використанням таких прийомів:

- а) для оцінювання своєї відповіді учень сам призначає «вчителя»;
- б) у випадку виникнення труднощів під час відповіді, учень сам викликає собі помічника;
- в) вводяться прийоми безсловесного спілкування: позначки «+» – згоден; «-» – не згоден; «!» – хочу додати, «?» – не зрозумів; використовуються жести, міміка;
- г) використовуються дидактичні ігри, які розвивають уміння слухати;
- г) після кожної групової роботи обов'язково обговорювати з учнями успіхи виконаної діяльності.

2 етап – перехід до систематичного використання на уроці педагогічних прийомів, які наочно і практично переконують у важливості кооперації людей для досягнення ними найкращого результату:

- залучення батьків учнів для наведення яскравих життєвих прикладів;
- аналіз успішно проведених конкурсів, вікторин, учнівських свят і подорожей на уроці;

- використання завдань, які б дали змогу учням на власному досвіді переконатися у користі їхньої спільної роботи.

- поступове ускладнення змісту навчальних завдань, перехід від репродуктивних завдань до творчих, проблемно-пошукових, бо групова робота найбільш ефективна тоді, коли навчальний матеріал поєднує відоме учням з невідомим, що заохочує дітей до взаємодії один з одним.

Отже, поступовість залучення молодших школярів до спільної діяльності в малих групах буде ефективною, якщо її організовувати систематично.

Особливо цінним у роботі групи вважаємо те, що учні мають можливість виконувати різні ролі, а саме:

- партнерів, що вчаться співробітництва;
- учасників, які шукають альтернативного вирішення проблеми;
- мислителів, що аналізують взаємозв'язки між явищами;
- співрозмовників, які вміють активно слухати, підтримувати розмову; досягати згоди, домовлятися;

- експертів, що аналізують проблему;

- друзів, які піклуються один про одного, допомагають, довіряють.

Сучасний педагог у навчально–виховному процесі повинен намагатися вдосконалювати свою роботу, використовувати нові форми, методи, засоби, прийоми на уроках. Ілюструє думку народна мудрість: «Не навчайте дітей так, як навчали нас. Вони народилися в інший час». Тому вчитель–майстер має розглядати кожного учня як окрему особистість з її поглядами, переконаннями, почуттями. Саме інноваційні технології, зокрема інтерактивні, передбачають розв'язання цього питання. Звичайно, що впровадження даних технологій не є легкою справою навіть для досвідченого педагога і потребує ґрунтовної підготовки. Але той вчитель, який прагне розкрити всі здібності і таланти своїх учнів, навчити їх вчитися, знаходити істину, обов'язково буде шукати шляхи вдосконалення своєї методики.

Список використаних джерел:

1. Когут О.І. Інноваційні технології навчання української мови і літератури. – Тернопіль: Астон, 2005. – 311 с.
2. Карнаух Т. Впровадження інтерактивних методів навчання на уроках читання. Початкова школа № 11. – К.: «Початкова школа», 2005. – С. 5-3.